

Запитання до Біблії. Наша Біблія – фальшивка чи зберігає Бог Своє слово?

1. Точка зору мусульман.

Мухаммад, на зорі свого становлення як пророка і формування нової молоді релігії, оголосив, що Аллах через цю релігію хоче об'єднати юдеїв, християн, а також поган в єдину останню релігію – іслам. Мухаммаду було послано «слово» від Аллаха через ангела Джабраїла, в якому є опис багатьох біблійних подій як з Таурата (Старого Заповіту), так і з Інджіла (Нового Заповіту). Коли ж пророк, волею випадку, переселився в Медину та зіткнувся з реальними юдеями, а пізніше і християнами, то виявилось, що опис біблійних подій у Корані досить часто в корені не збігається із Книгами євреїв і християн, а в деяких випадках навіть і суперечить їм. Наприклад, Мухаммад вчив, що Авраам хотів принести в жертву Ізмаїла, але Аллах зупинив його, а юдейські Книги, виявляється, стверджують, що Авраам хотів принести в жертву Ісаака. Мухаммад вчив, що Ісуса незадовго до розп'яття Аллах забрав на небо, а замість Ісуса був розп'ятий один із апостолів, християни ж мають тверде переконання, що Ісуса таки розп'яли і Він воскрес на третій день. Мухаммад вчив, що Аллах створив як добро, так і зло, як добрих ангелів, так і ібліса (диявола). Християни ж разом із юдеями мали нахабство стверджувати, що Бог не створював зло й ібліс спочатку був створений як ангел світла. Мухаммад

вчив, що Аллах змушував ангелів вклонитися Адаму, коли створив його з пороку, але ібліс так і не вклонився. Мухаммад вчив про створення Аллахом добрих і злих джинів.

Юдеї ж і християни були взагалі шоковані від цих “вчень”. Що ж залишалося робити Мухаммаду в цій ситуації? Визнати, що Джабраїл щось наплутав? А може Мухаммад неправильно щось почув? Адже перед цим він неодноразово безапеляційно заявляв, що Коран – пряме чисте слово від Аллаха і в ньому не може бути помилок. Що ж робити в цій ситуації? Правильно! Оголосити, що Книги юдеїв і християн неправильні. Вони навмисно змінили їх. А після відкинення юдеями Мухаммада як пророка (християни поступили аналогічно), виникла думка, що вони не просто змінили Книги на догоду собі, але і вирізали багато пророцтв про прихід останнього пророка – Мухаммада.

Так з’явилося вчення, що Біблія, яку ми зараз тримаємо в руках, читаємо в церкві або євреї в синагозі, завантажуюмо в телефони або слухаємо в аудіо форматі – неправильна, змінена, «фейкова», переписана, несправжня, фальшивка, пшик. Ось у це вірять мусульмани всіх часів і народів, починаючи з VII ст. і до нашого часу. Про це навчав Мухаммад, про це вчать сучасні мусульманські вчителі – християни і юдеї змінили Слово Боже – Тору та Інжіл і зараз у них не оригінал Писання, а змінена Книга.

2. Головні питання мусульманам: хто? де? коли?

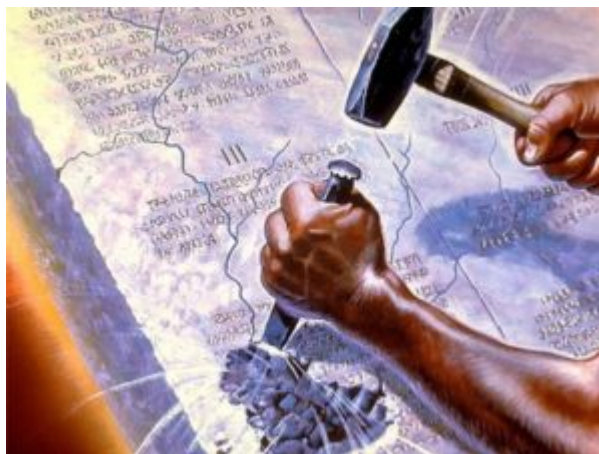
Якщо юдеї особливо не переживали, що про їхню Біблію думали мусульмани, правильна вона чи неправильна, то християни-апологети одразу ж включилися у роботу. Було вироблено три основні версії або, точніше, три питання, які задаються мусульманам і на які так ніхто й не дав зрозумілої відповіді. Ці ж питання ви можете задавати своїм друзям-

мусульманам, питання, які працюють безвідмовно. За час роботи з послідовниками Мухаммада, мені так ніхто власне й не дав чіткі, конкретні відповіді, все тільки розпливчасті фрази та ходіння довкола. Отже.

– ХТО?

Це перше запитання – ХТО змінив?

Перша версія – Старий Заповіт (ТАНАХ) змінили юдеї. Але тоді у християн Старий Заповіт повинен залишитися незмінним. До того ж Ісус, у момент свого життя на землі, мав повідомити чи юдеїв, чи Своїх учнів, що Тора, до якої зараз звертаються євреї – неправильна, змінена, відредагована. Але ніде ми не бачимо таких слів Ісуса. Мало того, Він часто цитує з тієї версії Тори, яка була поширена в той час. Якби вона дійсно була замінена, то хто

хто, а Він точно вказав би на цей факт.

Версія друга – християни самі повністю змінили Біблію. Тоді в юдеїв Тора повинна залишитися незмінною і, відповідно, Тора юдеїв має відрізнятися від Старого Заповіту християн. Юдеї як першого століття, так і зараз говорили б по відношенню до християн: «Кому ж ви вірите?!? Вони навіть Слово Боже змінили під себе». І в будь-який момент юдеї б дали варіант незміненої Тори, показавши на відмінності. Але ВОНИ НЕ ВІДРІЗНЯЮТЬСЯ.

Версія третя – юдеї всього світу ДОМОВИЛИСЯ з християнами всього світу і слово в слово, кома до коми змінили Старий

Заповіт і Тору. Проте на початковому етапі становлення християнства, між юдеями та християнами були, м'яко кажучи, натягнуті відносини. І з кожним роком ці відносини не ставали кращими. А коли в IV столітті християнство стало державною релігією Римської імперії, то юдеї довгі століття зазнавали гонінь із боку християн. Саме тому я напрочуд сумніваюся, що відносячись один до одного з підозрою, злістю, а часом і ненавистю, християни та юдеї раптом домовилися і переписали всю Біблію.

– де?

Гаразд, спробуємо уявити, що вони все ж таки домовилися. Повторюю, один без одного в односторонньому порядку, ні християни, ні юдеї не могли переписати Біблію, бо опоненти відразу розкрили б цю фальшивку та вказали б на оригінал, потираючи руки. Це дало б змогу їм виставити своїх недругів як брехунів, виготовлювачів підробок та махінаторів. Саме тому, щоб дійсно змінити Писання, необхідно було домовитись про це. За чашкою чаю обговорити, що підлягає заміні, що залишається незмінним, що має бути відредагованим, а що – вирізаним повністю. Це робота не двох-трьох днів. Щоб сісти та вдумливо прочитати Біблію потрібно мінімум 2-3 місяці. А скільки часу потрібно, щоб її відредагувати? Але, навіть, це ще не вся проблема. Ви коли-небудь бачили, як приходять до спільної згоди євреї? Їм знадобилося б півроку лише для обговорення окремих текстів, а саме що міняти, що не міняти, чи міняти це взагалі тощо. Повторюся, це питання не однієї години або одного дня, або навіть одного місяця. Зміна усієї Біблії – це достатньо тривалий процес. Виникає запитання: чи є хоч якийсь історичний доказ, що стверджує ніби в N-ному році зібралися

юдеї з християнами в місті N, засідали там деякий час, і врешті-решт прийшли до певного вищезгаданого рішення щодо Біблії. Звичайно ж, якщо Біблія змінювалася і переписувалася, то я не думаю, що це широко розголошувалося б, але має ж залишитися хоч якесь свідчення, що дійсно, збиралися юдеї разом зі священниками в певному місці. Що вони там робили – невідомо, але засідали місяць-два. Чи є такий історичний факт?

– коли?

Припустимо, що вони все ж таки вирішили зустрітися і змінити повністю Писання. Тоді перед нами виникає третє, напевно, найважливіше питання: коли, в якому столітті, наприклад, юдеї змінили Тору? Це дуже принципове запитання. І чому Ісус, живучи у першому столітті, цитує Тору своїм сучасникам і не говорить, що вона змінена? Якщо в часи Христа використовувалася ще незмінена Тора, то ми маємо манускрипти, які були написані ДО Христа і вони нічим не відрізняються від сучасного Письма, тобто вони ідентичні. Таким чином, сучасна Тора була незмінена як тоді, так, відповідно, і зараз залишається незмінною. А якщо б Тора була змінена до Христа, то чому Христос ЖОДНОГО РАЗУ не згадав про це?

За скільки століть до народження Мухаммада був змінений Новий Заповіт? Якщо за часів Мухаммада, то у нас є рукописи стародавніх оригіналів ДО Мухаммада і вони нічим не відрізняються від сучасної Біблії. Може до приходу Мухаммада?

Далі ми за ісламською аналогією розглянемо ланцюжок передавачів слів Ісуса й апостолів від першоапостольських часів до часів Мухаммада.

Чи встановлений ланцюжок передавачів від безпосереднього свідка до автора Євангелія?

Євангеліст Лука писав: «Через те, що багато-хто брались складати оповість про справи, **які стались між нами, як нам ті розповіли, хто спочатку були самовидцями й слугами Слова**, тому й я, все від першої хвили докладно розвідавши, забажав **описати за порядком** для тебе, високодостойний Теофіле, щоб пізнав ти істоту науки, якої навчився». (Луки 1:1-4).

Поміркуємо, коли саме відбувався процес фальсифікації справжніх рукописів Писання? Припустимо, за кілька років чи десятиліть, або навіть століть до життя Мухаммада. Наприклад, в III столітті все Писання замінили. Але це можна легко спростувати. У даний час є більше 2328 рукописів або фрагментів рукописів грецькою мовою, що дійшли до нас від перших трьох століть християнства.

Найдавнішим рукописом Нового Заповіту (частина Євангелія від Іоанна: 18:31-33, 37-38) є *Фрагмент Дж. Райленда (P52)* – папірус, датований періодом 117 – 138 рр., тобто часом правління імператора Адріана. Зберігається він у Манчестері.

Інший найдавніший Новозаповітний манускрипт – *Папірус Бодмера (P75)*. На 102 уцілілих сторінках містяться тексти Євангелій від Луки та Іоанна. Написаний він у період між 175-225 рр. Таким чином, цей рукопис є найбільш раннім із наявних на сьогоднішній день списків Євангелія від Луки й одним з найбільш ранніх списків Євангелія від Іоанна. Цей цінний манускрипт знаходиться у Женеві.

Папіруси Честера Бітті (P45, P46, P47) знаходяться в Дубліні й датуються приблизно 250-м роком. Цей Кодекс містить велику частину Нового Заповіту. У P45 тридцять листів: два аркуші з Євангелія від Матвія, шість з Євангелія від Марка,

сім з Євангелія від Луки, два з Євангелія від Івана і тринадцять із Книги Дій Апостолів. Кілька малих фрагментів Євангелії від Матвія з цього кодексу знаходяться у зібранні рукописів у Відні. P46 складається з 86 листів (11 x 6 дюймів). Папірус P46 містить послання св. апостола Павла до Римлян, Євреїв, 1 і 2 Коринтян, Ефесян, Галатів, Филип'ян, Колосян, 1 і 2 Солунян. P47 – десять листів, що містять частину Одкровення (9:10 – 17:2) апостола Іоанна Богослова.

При бажанні можна поїхати до бібліотеки або музею, де вони зберігаються і подивитися на оригінал, при відсутності такого бажання, просто знаходимо їх проскановані в Інтернеті та звіряємо слова з рукописів із сучасним Євангелієм. І...? І слова в цих рукописах ТАКІ ж як і ми маємо зараз. Рукописи Євангелія II-III ст. ідентичні нашому сучасному Євангелію, точніше навпаки, наше сучасне Євангеліє має ті ж самі слова Ісуса, як і рукописи II-III ст. Значить заміна відбулася ДО II століття – скажуть мусульмани, наприклад, одразу після смерті, воскресіння та вознесіння Христа.

Гаразд, давайте простежимо часовий проміжок від смерті Христа до III століття, коли у нас вже є повні оригінали манускриптів Євангелій на грецькій мові.

Отже, що про ранній період написання Євангелії і ланцюжка передавачів слів Ісуса говорять самі апостоли і люди, які писали Євангелії? Євангелісти зазначають (і Павло теж), що багато свідків бачили і чули слова Христа. І якби Павло або Марк написали щось не так – їх би відразу виправили. Але не це вражає своєю величчю, а інший факт – проповідникам тих часів доводилося мати справу не тільки з приязно налаштованими свідками, але і з противниками, які теж знали основні факти служіння і смерті Ісуса. Учні Христа не могли собі дозволити ніяких неточностей, не кажучи вже про навмисне перекручування

фактів, тому що негайно знайшлися б охочі їх «викрити». Навпаки, однією із сильних сторін апостольських проповідей було те, що вони з упевненістю апелювали до знання слухачів: «як ВИ і самі знаєте». І якби хтось відхилився від загальновідомих тоді фактів, його б «виправили» вороже налаштовані свідки, що знаходилися серед слухачів.

Петро писав: «Бо ми сповістили вам силу і пришествя Господа нашого Ісуса Христа, не йдучи **за хитро видуманими байками**, але будши самовидцями Його величі.» (2 Пет. 1:16).

Іван писав: «про те, що **ми бачили і чули**, звіщаємо вам» (1 Ів. 1:3).

Лука писав: «Мужі ізраїльські, послухайте ви оцих слів: Ісуса Назарянина, Мужа, що Його Бог прославив вам силою, і чудами, і тими знаменами, що Бог через Нього вчинив серед вас, **як самі ви те знаєте**» (Дії 2:22).

Павло говорив: «Цар бо знає про це, до нього з відвагою я й промовляю. Бо не гадаю я, щоб із цього щобудь сховалось від нього, **бо не в закутку діялось це.**» (Дії 26:26).

Таким чином можна впевнено сказати, що апостоли точно та вірно написали слова Христа, нічого не змінюючи і не приховавши.

У такому випадку залишається варіант можливої заміни Писання – це час від смерті останнього апостола Іоанна 98 р.н.е до часу найранішого наявного у нас рукопису 125-130 рр н. е. «Швидше за все, саме в цей час і змінили Євангеліє. Може апостоли і написали все правильно, а мерзенні зрадники попи, після смерті останнього апостола, взяли все і поміняли», – говорили мені багато хто з мусульман після наведених фактів.

Давайте розглянемо і цю версію. Отже, ми все ж таки встановили, що апостоли не могли змінити або щось вставити в

слова або опис життя Христа, тому що противники християнства ВІДРАЗУ б сказали: «Такого не було або Христос цього не говорив, ви брешете!». Але цього не відбулося. Тоді встановимо ланцюжок передавачів від апостолів до самого раннього рукопису Євангелія 130 р. н.е.

Перший, про кого відразу згадую – це Климент Римський (помер в 101 р.) – учень апостола Петра (Петро помер близько 67 р.). Петро особисто ходив всі три роки з Христом, був одним із першообраних апостолів, багато знав про Христа, бачив всі Його Дії і чув всі Його проповіді. Так ось, Климент навчався всім основам і азам християнства особисто у Петра. Климент залишив багато книг, в яких він наводить цитати з Євангелій від Матвія, Марка, Луки, послань Павла до Коринтян, Євреїв і Тита, послань Петра до церков і з Дій Апостолів. Всі ці цитати зходяться із нашим сучасним Євангелієм. Тобто якщо мерзенні бридкі попи змінювали Писання, то повинні були змінити і ВСІ цитати в книгах Клементя!!!

Далі, Ігнатій (70-110 рр.), молодий єпископ Антіохійський, загинув мученицькою смертю, коли йому було близько 40 років. Він особисто знав майже всіх апостолів. Так от, його сім книг містять не тільки цитати, а й цілі витяги з 15 Новозавітніх книг, враховуючи Євангелія і Дії. ВСІ наведені ним цитати відповідають нашому сучасному Євангелію. Отже, змінюючи Писання, попи повинні були змінити УСІ витяги з УСІХ книг Ігнатія.

Наступний після нього, звичайно ж Полікарп (70-156 рр.). Він був учнем самого апостола Іоанна. Особисто від нього Полікарп чув все Євангеліє, яке написав Іван, і всі соборні послання Іоанна. Багато цитує даного апостола у своїх працях. Тоді ці ненависні попи повинні були змінити і всі

праці Полікарпа.

Опісля слідуєть Татіан, Ієронім і особливо Климент Олександрійський (наводить 2400 цитат з УСІХ книг Нового Заповіту, крім трьох) і Тертуліан (цитує Новий Заповіт більше 7000 разів), Іполит, Юстин Мученик, Оріген, Кипріан тощо.

Варто зазначити, що всі ці люди цитують Новий Заповіт і ВСІ їхні цитати зходяться із сучасним текстом Нового Заповіту, який ми маємо.

Питання: КОЛИ «нечестиві мерзенні богоненавидники попи» ЗМІНИЛИ, ДОДАЛИ, ЗАБРАЛИ щось з тексту Нового Заповіту???

Християни мають дуже детальний ланцюжок передавачів Нового Заповіту, починаючи від особистих учнів Христа і до наявних у нас давніх оригіналів Євангелія. Дана Книга найбільше охоронялася від підробок, внесень змін, нічого не спалюючи і не підлаштовуючи під себе якихось висловів або слів Бога.

І, найголовніше, більшість текстів Нового Заповіту діаметрально протилежні словам Мухаммада. Тож кому нам вірити? Хто помилявся???

Головне запитання: Куди поділися всі незмінені книги чи фрагменти Писання? Спалили? І нічого не залишилося, ні одного уривка? Жодного рядка?

У зв'язку з цим виникає одне і те ж запитання: чи існують якісь реальні докази зміни Писання, а не лише надумані або голослівні твердження однієї людини? **Найідеальніший варіант – знайти і показати**, ось є шматочок, уривок незміненого Євангелія, подивіться, порівняйте і робіть висновки. Але НЕМАЄ такого. Періодично виникають сплески, ніби то в Туреччині, то в Єгипті знайшли уривок незміненого Євангелія, нарешті можна християн викрити. Але після перевірки, всі ці «євангелія»

виявляються дешевою підробкою. Зате є безліч доказів та оригіналів тексту Євангелія, якого ми маємо в стародавніх манускриптах і вони сходяться. Я не говорю про переклади з грецької на українську або англійську мови. Перекладів дійсно є багато і деякі слова не сходяться, так само існує багато перекладів Корану і деякі слова не сходяться, мова йде про оригінальний текст манускриптів і сучасного Євангелія грецькою мовою, а також манускриптів Тори, знайденої за 200-300 років ДО виникнення християнства єврейською мовою, які ПОВНІСТЮ збігаються із сучасною Торою, написаною єврейською мовою.

3. Свідectво Писання про збереження.

Мусульмани часто з гордістю заявляють, що Аллах сказав, ніби Сам особисто буде стежити за тим, щоб Коран не був змінений, на відміну від Книги юдеїв чи християн. Але... Коли говориш мусульманам, що ЦЕ Ж САМЕ Бог сказав відносно Біблії, м'яко кажучи, багато з них починають кривитися. Після наведення цих місць Писання виникає цілком логічне запитання: невже Бог не виконав, не дотримав Свого слова? Отже, основні місця про незмінність Біблії, які перш за все спали мені на думку.

Тора (або Старий Завіт):

Книга пророка Ісаї 45:22,23 “Оберніться же до мене, й прийміть спасення, всі краї землі, бо ж я – Бог, а іншого нема. Сам собою я клянуся: – а з уст моїх виходить тільки слово справедливе, **слово незмінне.**” (пер. Куліша)

Іс. 34:16 “Відшукайте колись в сій книзі Господній та

прочитайте; ні одно із цього не залишить прийти, та й **не переміниться одно другим**. Його бо самого уста се повеліли, й його самого дух збере їх.” (пер. Куліша)

Іс. 55:11 “Так і слово моє, що виходить із уст у мене, – до мене **не вертається в порожні**, але **чинить** те, що мені вгодно, й **довершує** те, чого я послав його.” (пер. Куліша)

Іс. 40:8 “Засихає трава, вяне цвітка, **слово же Бога нашого тріває по всі віки**.” (пер. Куліша)

Іс. 59:21 “А се завіт мій з ними, говорить Господь: Дух мій, що на тобі, і **слова мої, що я вложив в уста тобі, не одступлять від уст твоїх і од уст потомства твого, ані од уст синів внуків твоїх від тепер і по віки**, говорить Господь.” (пер. Куліша)

Числа 23:19 “Бог не чоловік, щоб неправду казати, і Він не син людський, щоб Йому жалкувати. Чи ж Він був сказав і не зробить, чи ж Він говорив та й не виконає? ” (пер. Огієнка)

Іншими словами – людина не може змінити ні одне Слово Боже, тому що Сам Бог оберігає його.

Псалом 89:34 “не збезчешу Свого заповіту, а **що було з уст Моїх вийшло, того не зміню!**” (пер. Огієнка)

Псалом 111:7,8 “Діла руки його правда і правосуддє; **всі заповіді його вірні; установлені на віки вічні**; в правді і правоті виповнені.” (пер. Куліша)

Пс.119:89 “**Навіки**, о Господи, слово Твоє в небесах пробуває.” (пер. Огієнка)

Псалом 148:5,6 “Да хвалять імя Господнє! Він бо велів, і вони сотворились, І поставив їх на всі часи і на віки; положив закони, і не переступлять їх.” (пер. Куліша)

Притчі Соломона 2:8 “Він стежки правди наглядає й береже дороги святих своїх. ” (пер. Куліша)

22:12 “**Очі Господа оберігають знання**, а лукаві слова Він відкине.” (пер. Огієнка)

Єремія 1:12 “І сказав мені Господь: Ти добре бачиш, бо **Я пильную Свого слова**, щоб справдилось воно.” (пер. Огієнка)

Інджіл (або Новий Завіт):

Слова Христа, записані в Євангелії від Матвія 5:18 “Поправді ж кажу вам: доки небо й земля не минеться, **ані йота єдина, ані жаден значок із Закону не минеться**, аж поки не збудеться все.” (пер. Огієнка)

Мт 24:35 “небо й земля проминуться, але **не минуться слова Мої.**” (пер. Огієнка)

Євангеліє від Луки 16:17 “легше небо й земля проминеться, аніж **одна риса з Закону загине.**” (пер. Огієнка)

Послання Ап. Павла до Тита 1:2 “в надії вічного життя, яке **обіцяв** був від вічних часів **необманливий Бог**” (пер. Огієнка)

Бог всіляко застерігав людей нічого в Писанні не міняти: «Не додавайте до того, що я вам наказую, і не зменшайте з того, щоб виконувати заповіді Господа, Бога вашого, що я наказав вам.» (Повторення закону 4:2).

«Кожне Боже слово очищене, щит Він для тих, хто в Нім пристановище має. До слів Його не додавай, щоб тебе не скартав Він, і щоб неправдомовцем не став ти» (Приповісті 30:5-6).

«Свідкую я кожному, хто чує слова пророцтва цієї книги: Коли хто до цього додасть що, то накладе на нього Бог кари, що написані в книзі оцій. А коли хто що відійме від слів книги пророцтва цього, то відійме Бог частку його від дерева життя, і від міста святого, що написане в книзі оцій» (Об’явлення 22:18-19). (пер. Огієнка)

4. «Цікаві» заклики в Корані

“І нехай судять люди Інджілю за тим, що зіслав їм Аллах. А ті, які не судять за тим, що зіслав Аллах, вони – нечестивці!” (5 сура аят 47) – мусульмани вважають, що тут заклик судити згідно спотвореного Євангелії?

«Скажи: «О люди Писання! Ви не утвердитесь ні в чому доти, доки не будете триматися Таурату та Інджілю, і того, що зіслано вам від Господа вашого!» (там же аят 68) – якими Інджилом і Торою люди Писання закликають керуватися в VII столітті? Якщо ці книги були спотворені. Невже спотвореними?

Скажи: «Якщо ви говорите правду, то принесіть Письмо від Аллаха, яке було б більш вірним керівництвом, ніж ці два Писання, і я піду за ним.» (Сура 28: 49) Іншими словами, немає БІЛЬШЕ вірного керівництва ніж ці два Письма – цьому вчив Мухаммад. Так якими двома Писанням? Перекрученими?

5. Логічні неспівпадання змін або Бог все ж таки береже Своє слово.

Тепер ще раз звернемо увагу на те, що ми говоримо про Слово Боже, а не про якихось давньогрецьких письменників або «Заповіт» Шевченка! Невже ми справді думаємо, що Господь посилав пророків, абсолютно не піклуючись про те, що з цим Священним Текстом буде у підсумку? Змінять Його Слово, переписуть, виріжуть або взагалі не запишуть. Тобто Всемогутньому Богу абсолютно все одно, що люди роблять із Його Словом? Ви розумієте, що, приймаючи таку точку зору, ми по суті погоджуємося з тим, що Творцеві взагалі байдужа доля людей, які повірили в ці «помилкові» Писання? Невже Він навмисно повів стільки людей хибним шляхом?

І тепер останнє, найголовніше питання: а де впевненість і гарантія, що Коран – незмінене слово від Аллаха?

Адже якщо Бог не дбав про збереження Своїх слів у випадку з юдеями, потім – з християнами, де гарантія, що той самий Бог буде піклуватися про збереження Свого слова у випадку з мусульманами? Тому що Він обіцяв це в Корані? Але те ж саме Він обіцяв і в Торі, те ж саме Він обіцяв і в Інжилі! Він ДВІЧІ не дотримав Своєї обіцянки, ДВА рази допустив зневажливе ставлення до Його Слова! Хто може дати гарантію, що Він третій раз стримає Свою обіцянку?!? Бог може дати гарантію? Так Він вже двічі давав гарантію. Замкнуте коло. Тоді одне з двох: або ми маємо впевненість, що Коран також може бути змінений як і Тора та Інжил, або Книги юдеїв і християн все ж таки НЕЗМІНЕНІ та Сам Бог/Яхве/Аллах охороняє Своє Слово незмінним та незміненим.

6. Спадкоємність пророків і релігій за ісламом.

Мусульмани стверджують, що іслам є останньою і остаточною релігією, даною Аллахом. Так само як раніше Він через Мойсея дав Закон, обравши ізраїльський народ, потім через Ісуса дав Євангеліє вже для всього світу, сформувавши християнський народ, так само остаточно, через Мухаммада, Він дав Коран, щоб у підсумку, через іслам, люди прийшли до Єдиного Аллаха. Виходить ланцюжок, за яким юдаїзм переходить у християнство, а християнство – в іслам. Одна з причин цього переходу – неспроможність ні юдеїв, ні християн зберегти вчення про Аллаха в чистоті, змінивши все і підлаштувавши під себе. «Юдеї та християни не хотіли залишати свою релігію, ось тому і змінили Писання, вирізавши звідти всі пророцтва про прихід Мухаммада, а ось у незмінній Біблії цих пророцтв про прихід остаточної релігії і пророка Мухаммада – безліч. Проте немає, на жаль, у нас незміненої Біблії», – зітхають вони.

Як ми знаємо, єдиним обґрунтуванням ісламу, на відміну від християнства, є виключно вислови самого Мухаммада про те, що він пророк, і, що саме з його приходом, Бог раптом вирішує покласти кінець спотворень Свого Слова. У такому випадку, про яку спадкоємність віри можна говорити?

Спадкоємність не може мати основу виключно на переконаннях однієї людини, про яку немає ані слова в Святому Письмі, яка відкидає його справжність, не виконує жодного пророцтва, все це виправдовуючи обвинуваченням християн та юдеїв у тому, що це вони спотворили Слова Бога.

У випадку юдаїзму і християнства, навпаки, спадкоємність підтверджується неодноразово. Христос дійсно був обіцяним Месією єврейського народу, а також Божественною фігурою – Сином Людським, пророцтво про якого також виконується. Дотримуючись Старого Заповіту, юдеї чекали Месію, Він прийшов і виконав його. При цьому, він ніколи не заявляв про спотворення Писання, а навпаки підтверджував обіцяне в Старому Заповіті.

Уявіть, що завтра до вас у двері постукає якийсь ентузіаст і скаже, що прийшов новий пророк, який проповідує монотеїзм, що ось він-то насправді є останнім серед пророків і приніс найдосконаліше одкровення від Бога. І на ваші заперечення відповість, що всі брехуни – мусульмани переписали Коран, як і християни – Новий Заповіт, як і юдеї – Старий. І ось він прийшов нарешті розповісти всьому світові правду. Ви ж не повірите йому? І не тільки тому, що ви щасливі у своїй вірі, правда? А тому, що у вас є серйозні підстави вважати всіх наступних пророків лжепророками.

7. У висновку своєї статті

хочеться додати, що багато хто в релігії шукають те, що САМІ ХОЧУТЬ знайти, і бачать те, що хочуть бачити (або те, що їм покажуть, не важливо, погане або хороше), закриваючи очі і вуха на об'єктивну реальність. Це не камінь в город християн чи мусульман, чи буддистів, чи юдеїв. Спілкуючись з багатьма з цих людей, я спостерігав цю тенденцію. Розум працює тільки в одну сторону. І задаєшся запитанням: ну як можна не бачити або не розуміти ясні і зрозумілі речі, а також як можна не помічати або абстрагуватися від відомих фактів або намагатися знайти їм виправдання. Людина, коли вважає себе правим на 100%, часто акцентує сильні сторони своєї релігії і знаходить

виправдання (або рішення) нестижовок або “незручних” аспектів своєї віри, відмахуючись від них або намагаючись не звертати на них увагу.

Що залишається відповіді на це? Напевно, цитатою-пророцтвом з незміненого Писання: “Настане бо час, коли здорової науки не будуть триматись, але за своїми пожадливостями виберуть собі вчителів, щоб вони їхні вуха влещували. Вони слух свій від правди відвернуть та до байок нахиляться.” (2 Тім. 4:3-4).